

Platt- und hochdeutsch aus und über Odenkirchen

Zusammengestellt von Heinz Eßer

De Burch von M. Gärtner

Von Margit Gärtner
Aus: „Bongk dureen“ Bd. I (1992)

Vörr Jo'ere woar
Okerke sälev noch
en Stadt, hat Mü'ele
on We'er on Schwimmbad jehatt.

On middse em Städtsche en Burch jru'et on schönn,
so eß-et op Belder van vröher te senn.

Di Burch woar ne Stoot, do hant Jrafe jewonnt,
di Names op Schelder van Stroote hüüt stonnt.
Jäd laater hant Okerker Lüet, wi mr hüert,
jedanz en de Burch on ü'er Vääskes jevi'ert.
De Burch woar et Schönnste, wat Okerke hot,
en een Nait em Kreesch, duu woar alles kapott.

Dä Tu'er maar, hä stung vü'ere raits op de Eck
on wu'ed möt dr Tiit wi'er en O'eder jemäck.
Hä steet noch dorrtösche, mr südd-öm janz wiit,
völl köß-hä vertällе van vröher di Tiit.
Schönn eß-hä jero'ene – on oss schingk jewess,
dat hä hüüt de jo'e Stu'ev van Okerke eß.

Burg Odenkirchen 1930, Sammlung W. Gärtner